116 3. YIL 27 NİSAN 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi
Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma, Ankara caddesi,
Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

AZGIN GERGEDAN

GÖLÜN kenarındaki ağaçların arasına saklanmış olan Craig, ağır ağır su içmeğe inen gergadana dikkatle nişan aldı.

Tetiği çekti. Fakat elindeki tüfekten o korkunç patlama sesi yükselmedi.

— "Pıt!..."

Tüfek âdeta bir iç çekişini andıran hafif bir sesle patlamıştı. Zira bu alelâde bir silâh değildi. Tüfek, Craig'in kendi plânına göre yapılmıştı. Zaten, kurşun atmıyordu bu... Tetik çekilince, ince, uzun bir şey fırlıyordu. Küçücük bir enjektördü bu. İçi de çabuk tesir eden bir ilâçla doluydu. İğne, bir hayvanın vücuduna girer girmez, onun hemen uyumasına sebep oluyordu.

Craig, öldürmek için ateş etmiyordu. Onun vazifesi hayvanları korumaktı. Craig, ünlü bir "Av Sahasının Müdürüydü." Güney Afrika'da nesilleri tükenmek üzere olan hayvanları yakalayarak, korumak da onun vazifelerine dahildi.

Bütün bu hayvanların arasında en fazla gergedan tehlikedeydi. Bir zamanlar binleri bulan sürüden şimdi sadece bir kaç yüz gergedan kalmıştı.

Gergedanın Burnundaki Servet...

Zira her gergedanın burnunda bir servet gizliydi. Yani hayvanın tek boynuzu. Doğuda bu boynuz binlerce lira getiriyordu. Gergedanların avlanması yasak edilmişti ama bazı avcılar bu kıymetli boynuzları ele geçirebilmek için bölgeye

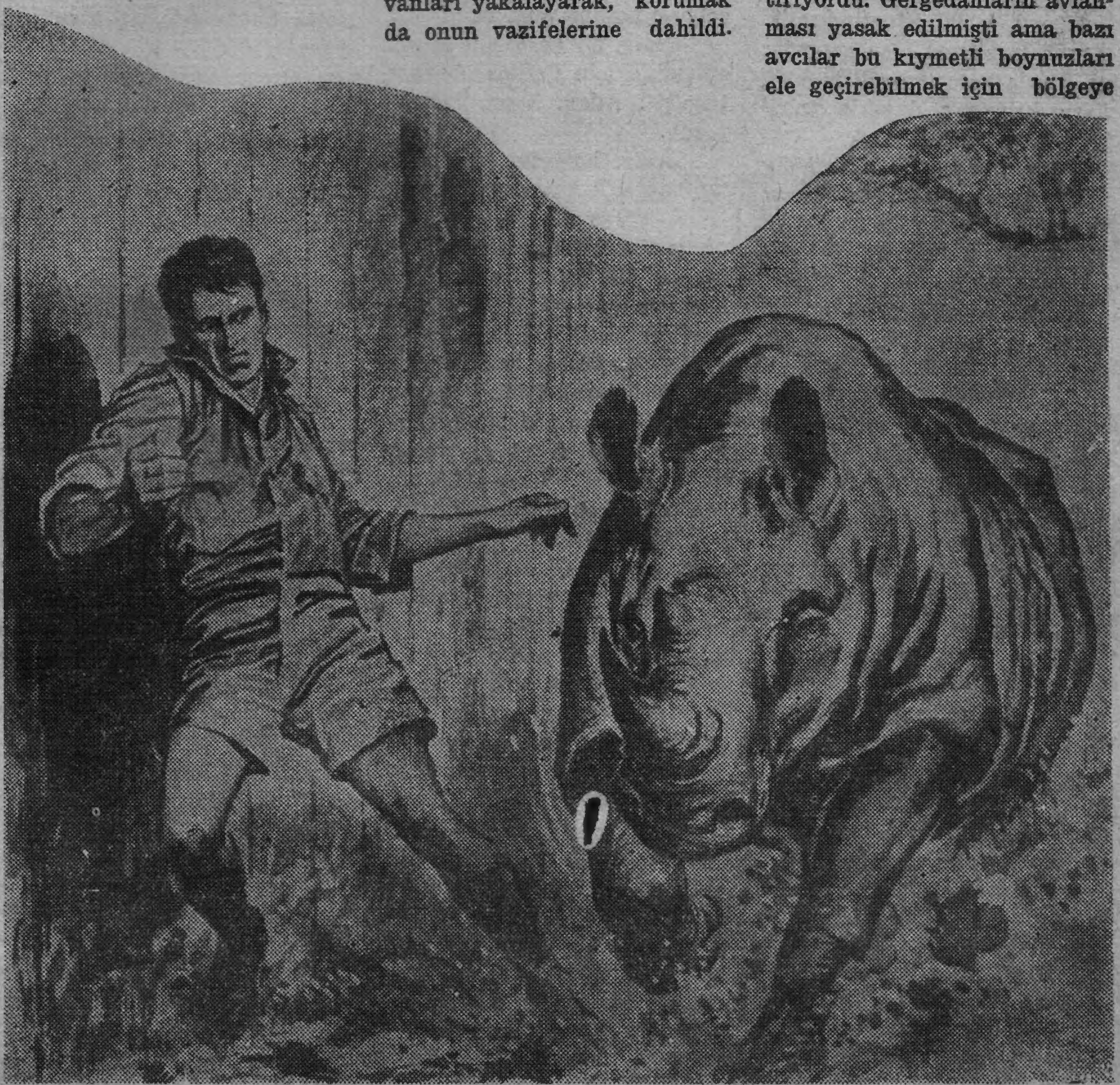

gizlice giriyorlardı.

Craig, gergedanın çirkin suratında beliren şaşkın ifadeyi görerek, hafifçe gülümsedi. Hayvan sendeleyip duruyordu. Sonra iki ton ağırlığındaki gergedan yere serildi. Bu arada toprak sarıldı âdeta.

Craig, zenci rehberine bakarak, güldü. "Tamam Joey - Joey. Kamyonu getirelim."

Kamyonun arkası bir ram pa şeklindeydi. İçeride de küçük bir vinç vardı. Yakalanan ağır, baygın hayvanı kamyona yerleştirmek hiç güç olmadı.

Bir saat sonra Craig'le Joey-Joley, etrafı duvarla çevrili bir yere geldiler. Gergedan ayılıncaya kadar orada kalacaktı. Craig, onu av sahasına salıvermeden evvel birkaç tane daha yakalamak niyetindeydi.

Hâlâ baygın olan gergedanı, vinçle yere indirdiler. Joey Joey, kamyonu, duvarla çevrili yerden çıkardı.

Craig, ona, "Git bak," dedi. "İzlerini gördüğümüz hayvanı bulabilecek misin? Ben buna bakarım."

İri hayvan Titremeye başladı

Kamyonun homurtusu uzaklaşırken, Craig de dikkatle gergedanı süzüyordu. Hayvanın ayılmağa başlayıp başlamadığını anlaması şarttı. Bazan, gergedanlar ayılırken kendi dilleri yüzünden boğulup gidiyorlardı. Craig'in buna mani olması lâzımdı.

İri hayvan titremeğe başladı. Başını sağa sola çevirdi... Craig, eğilerek, gergedanın nefesini dinledi.

Her şey normaldi.

Craig, ayağa kalkarak, döndü. "Evvelâ bir çay içer, sonra da Joey-Joey'i bulurum."

Birdenbire durakladı. Ağzı hayretinden bir karış açılmıştı.

Zira yüksek duvarların arasındaki kapı kapalıydı.

İleri atılırken, bağırdı.:

"Bunu da kim yaptı?"

Duvarın tepesinden bir, cevap verdi. "Ben yaptım!... Ben!..."

Zayıf çehresi nefretle allak bullak olmuş bir adam ona bakıyordu.

Craig, "Collins!" dedi.

Collins, pis pis Güldü...

Duvarın üstündeki adam, Afrika'nın en kötü ruhlu, en ahlâksız avcılarından biriydi... Artık nadir bulunan, kıymetli hayvanlara musallattı o... Filler... Gergedanlar... Craig, adamın son birkaç ay içerisinde 14 15 gergedan öldürmüş olduğunu biliyordu.

Collins, pis pis güldü. "Hap solmak hoşuna gitti mi?"

Craig, bir keresinde izinsiz avlandığı için Collins'i hapsettirmişti. Adam bunu kastediyordu.

Craig, hiddetle, "Saçmalıktan vazgeç," diye cevap verdi.

— "Vaz geçirebilirsen, vaz geçir. Artık bana kimse mani olamaz. Gergedan bir iki dakika sonra ayılacak. Herhalde bir hayli de öfkeli olacak. Başı fena halde ağrıdığı için seni kabahatli bulacak tabii. Bana kalırsa, rehberin senin parçalarını ancak kürek ve süpürgeyle toplayacak. Eh, bana artık müsaade. Benim midem çok zayıftır. Başına gelecekleri pek seyredemiyeceğim."

Adam, duvarın üzerinden kayboldu. Craig de aynı anda ayılmak üzere olan gergedanın homurdandığını duydu.

İlâcın tesiri çabuk geçiyordu. Craig, hâlâ dışarı çıkabilmek için bir çare ararken, gergedan da ayağa kalkmıştı.

Etraftaki duvarlar dümdüz yükseliyordu. Kapı ise dışarıdan kapatılmaktaydı. Duvarlarda Craig'in tırmanabileceği bir tek çıkıntı veya oyuk yoktu. Burayı Craig yaptırtmıştı. Kaçmağa çalışan hayvanların yaralanmaması için duvarların dümdüz olmasını istemişti.

Gergedan, bir domuzunkini andıran küçük gözleriyle etrafı araştırıyordu. Hayvan, uzağı iyi görememekle beraber Craig'i hemen farketti tabii.

Hiddetle, korkunç, vahşice bir şekilde homurdandı.

Bir dakika sonra hücuma geçmişti.

Craig aynı anda bir tek kurtuluş ümidi olduğunu anladı...

Telâşla kapıya doğru koşmağa başladı. Gergedan da peşine takılmıştı. Genç adam elini uzattığı takdirde, kaba tahtadan yapılmış olan kapıya dokunabilecekti. Craig, ümitsizce bir tavırla duraklarken gergedanın nefesini ensesinde hissetti. Sonra telâşla kendisini yana attı.

Gergedanın öyle çabucak durması imkânsızdı.

İki ton ağırlığındaki öfkeli gergedan olanca hızıyla kapının ortasına çarptı.

Dışarıdaki sürgü yerinden fırladı. Ve kapının iki kanadı birdenbire açılıverdi.

Bir kurşun Sesi duyuldu...

Yere yuvarlanmış olan Craig, ayağa kalkarken, gergedanın gürültülü ayak seslerini duydu. Hayvan uzaklaşıyordu.

Bir kurşun sesi duyuldu... Fakat gergedan hâlâ koşuyordu. Bunu bir insanın acı ve tiz çığlığı takib etti.

Craig, hafifçe titredi. Sonra da ağır ağır dışarı çıktı.

Daha sonra Joey - Joey'le gergedanın izini bulacaklardı... Fakat henüz aceleleri yoktu... Artık ahlâksız avcıların hayvanı vurmaları imkânsızdı. Zira Collins ölmüştü. Craig, Collins'in telâşla ateş ettiğini ve bu yüzden gergedanı vuramadığını anlamıştı. Öfkeden kudurmuş olan iki tonluk bir hayvanın hücumundan sağ salim kurtulmak da imkânsızdı...

KÜÇÜK ŞEYTAN

Otobüste bir kadın... Kadının kucağında da beş yaşındaki afacan Hüdaverdi oturuyor...

Hüdaverdi bir süre karşısındaki yaşlı bir kadına bakar bakar, sonra seslenir:

— Baksana teyze, kaç yaşındasın sen?

Kadın bozulur:

— Bücür, terbiyesiz. Sana ne benim yaşımdan ayol!...

Hüdaverdi diklenir :

— Öyleyse ben de senin külotuna bakarım!

Öfkesi başına sıçrayan yaşlı hanım, otobüsten iner. Annesi ise başlar Hüdaverdiyi bir güzel pataklamaya:

— Seni gibi canavar seni, ye şu tokatları da aklın başına gelsin bakalım. Ne demekmiş kadınların külotuna bakmak, gör bakalım...

Hüdaverdi derhal savunma vaziyeti alıp, itiraz eder :

— Ama yaşını öğrenmek için külotuna bakmam şarttı anne. Benimkilerde: "Boy — 5 yaş" yazmıyor mu?

MİZAH

DELİ

Hanım yatakta yatmış, roman okuyordu. Birden feryadı bastı:

— Bu roman çok saçma canım. Kadın kahraman durmadan kocasından para istiyor.

— Ne var bunda saçma olan? diye cevap verdi kocası. Son derece tabiî bir şey bu .

— O saçma değil, fakat kocası da karısının bu isteğini daima yerine getiriyor...

SERT REJİM

Doktor, eski hastalarından birini muayene etmişti. İşi bitince, başladı anlatmaya:

— Tavsiyem şu: Bugünden itibaren içkiye, kadına, sigaraya, tiyatroya, sinemaya paydos... Yemeklerini çok ağır yiyeceksiniz...

— Hepsi bu kadar mı doktor bey?

— Hayır. Üç ay sonra da beni tekrar görmeye geleceksiniz. Eh, zannederim son yirmi vizitamın ücretini ödeyecek parayı bu arada biriktirmek imkânını da elde edersiniz.

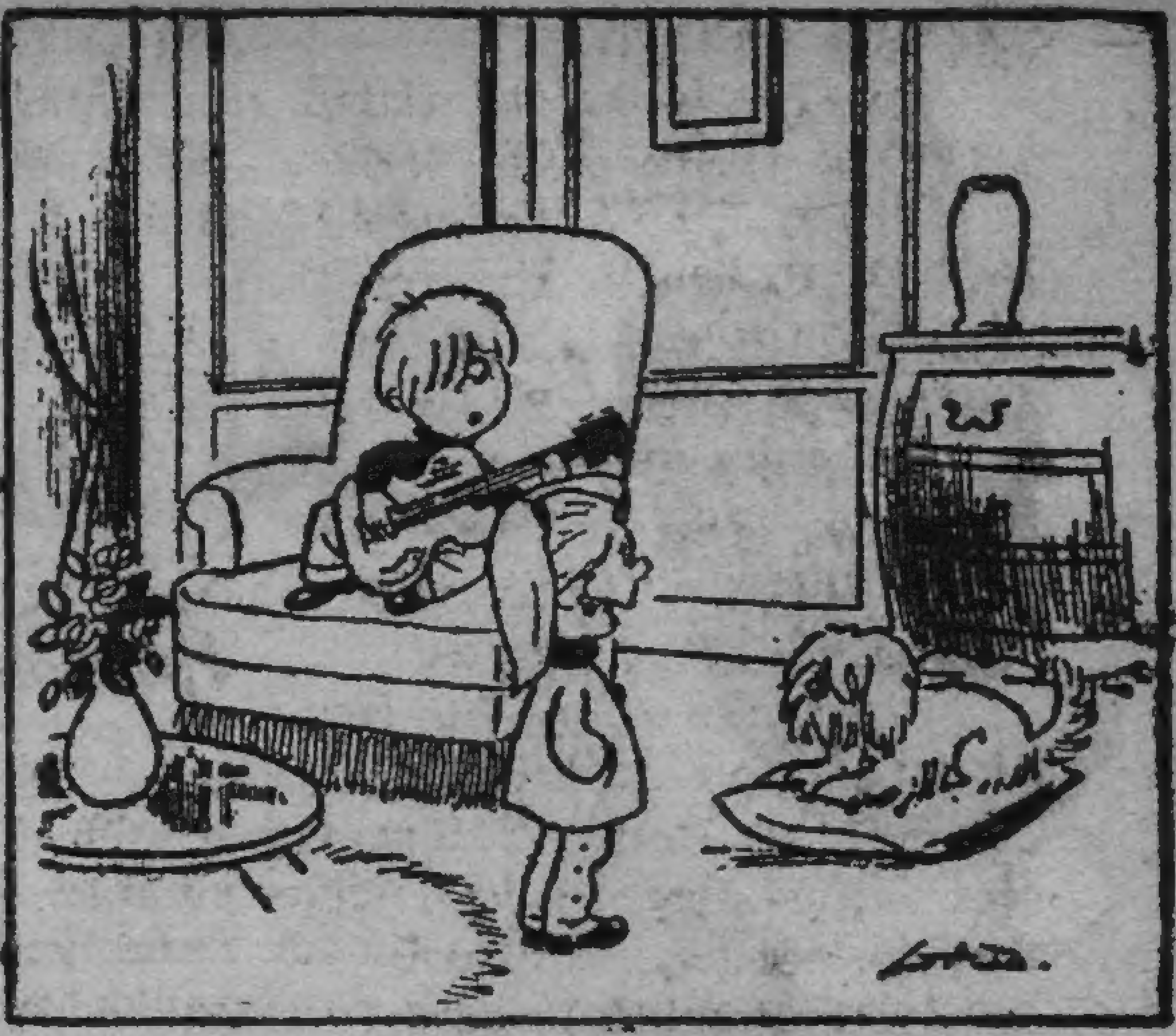

— Sen buna şarkı söylemesini öğretsene... Tıpkı "Beatle"lara benziyor.

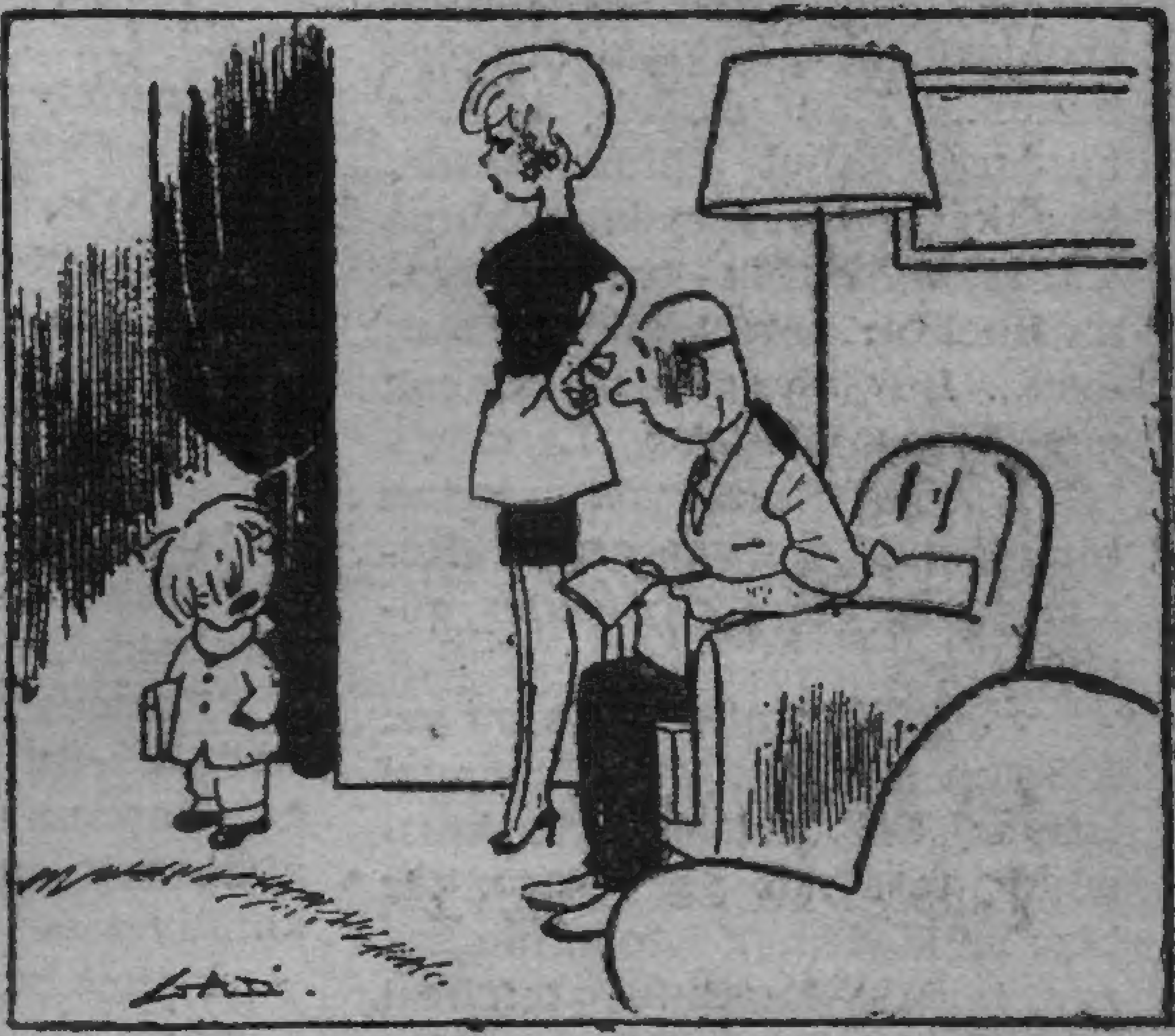

— Şaka mı ediyorsunuz be? İnsan bu soğuk havada saç kestirirse hasta olmaz mı?...

— Kızılderilicilik oynuyorduk. Ben sarı benizliymişim!...

5 YOLCU

— 12 —

Nihayet Franklyn, «Çok enteresan...» diye mırıldandı. «İstikbali parlak bir sanatkârın eseri bu. Fırça darbelerine, renklerin akıcılığına, dengeye bakın...» Elini salladı. «Bütün bunlara, kabul edilmiş kaidelere karşı bir meydan okuma karışmış. Bütün kompozisyona ilkel bir neşe hâkim... Evet, evet... Bu ressamdan bir çok şey öğrenebilirsiniz, Landor.»

Landor, Franklyn'i şaşırtan bir sükunetle cevap verdi. «Resim bana biraz... çocuksu gözüktü...»

— «Bütün mesele de bu ya. Ressam da bunu hissetmemizi istiyor. Bu tabloda öyle karışıklık, tereddüt yok. Sanatkâr bize ne söylemek istediğine karar vermiş. Eserinin tefsirini başkalarına bırakmamış. Bu tablonun, hayat denilen okulda uzun seneler okumuş bir insanın eseri olduğu belli... Evet, evet... Olgun bir eser bu...»

— «Demek bu ressamdan bir çok şeyler öğrenebilirim... O hâlde kendisiyle hemen tanışmalıyım...» Landor, kıza döndü. «Kabil mi bu?»

— «Şansınız var... Ressam şimdi burada. Galeride...»

Kız dönerek uzaklaşırken Franklyn bir an acaip bir endişe duydu. Birdenbire işin içinde bir gariplik olduğunu sezmişti. Galiba onu gafil avlamış ve tuzağa düşürmüşlerdi.

Kız, tekrar gözüktü. Ancak beş yaşlarında kadar olan bir oğlan çocuğun elinden sıkıca tutuyordu. İkisi ağır ağır tabloya yaklaştılar. Çocuk resime bakarak güldü. Tebessümü sariydi adetâ. Bir kaç dakika evvel, derin bir hürmetle, sessiz sedasız bekleyen seyirciler neşeyle gülmeğe başladılar. Sesler yükseldi. Kahkaha hâlini aldı. Franklyn'e dönen çehrelerde hayranlık ve hürmet yoktu artık. Kaba ve bayağı yüzlerdi bunlar. Herkes ağzını bir karış açmış, alayla, kaba kaba gülüyordu.

Franklyn bir şeyler söylemeğe çalıştı fakat o gürültüde sesini duyuramadı. Hiddetle Landor'a döndü. Her şeye ressam sebep olmuştu. Landor, gülmüyordu. Yüzünde bir tebessüm uçuşmuyordu onun. Landor sadece bir şeyi plânlamış ve bunu tatbik etmiş adamlara has rahatlık ve memnuniyetle ona bakıyordu.

Franklyn, büyük bir ümitsizlikle, «Bu resmi bir bir çocuğun yapmış olması vaziyeti değiştirmez,» diye bağırdı. «Bu kabiliyet...»

Fakat bu sözlerin de faydası yoktu artık. Kimse kendisini dinlemiyecekti. Guruptakiler, ikişer üçer uzaklaşıyorlardı. Hepsi de Franklyn'in rezil olduğunu düşünüyor ve gülüyorlardı.

Franklyn, hiddetle kapıya doğru gitti. Diğerleri alaylı bir hürmetle ona yol açtılar. Kahkahaları Franklyn'i sokağa kadar tâkip etti. Adam, yüz metre kadar ilerledi. Köşeyi döndü. Trafiğin gürültüsüne rağmen o korkunç kahkahalar hâlâ kulaklarında yankılanıyordu.

BÜYÜK
HEYECAN
ROMANI

Franklyn, yüz adalelerinin kasıldığını, dudaklarının aşağı doğru büküldüğünü hissetti. Ağzı ince bir çizgi halini aldı. Kinci bir adam değildi o. Tecrübeli bir kritik, ince zevkli bir insandı.

★

Franklyn, evvelâ makalesinde Landor'u iyice rezil etmeği düşündü. Fakat böyle yaptığı takdirde, biri ressamı müdafaaya kalkacak ve üstelik Franklyn Marsh'ın nasıl gülünç bir hileyle alt edildiğini gazeteye yazacaktı.

Korkak değildi Franklyn Marsh ama olsun. Hakkında böyle yazılar yazılması prensiplerine aykırıydı.

Adam, uzun uzun düşündükten sonra vakur ve sâkin bir tavır takınmağa karar verdi. Bu yüzden makalesinde sadece Landor'un da eserlerini sergilediğinden bahsederek, iki tablonun da adını verdi. İşte o kadar...

Buna rağmen Franklyn'in içi hiç rahat değildi. Sokakta bir arkadaşına rastladığı zaman adamın kendisine dostca değil de alaylı alaylı güldüğüne kani oldu. Acaba o da galerideki hâdiseyi duymuşmuydu?

Lokantada yemek yerken ilerideki masalardan birinde oturan iki tablo meraklısı ona selâm verdiler. Sonra da başlarını birbirine yaklaşarak alçak sesle konuşmağa başladılar. Galiba Franklyn'den ve galerideki hâdiseden bahsediyorlardı...

Fakat Franklyn Marsh, ertesi haftanın ortalarına doğru meseleyi yavaş yavaş unutmağa başladı. Bundan kimsenin bahsettiği yoktu. Franklyn, «Boş yere endişelenmişim...» diye düşündü. Adamın korkula-

rı geçti. Yine her zamanki gibi emin tavırlarla dolaşmağa başladı.

Genç ressamların sergisinde yine eski halini bulmuştu.

— «Artık bu kabil resimlerin modası geçti...» Meraklı kadındınlardan meydana gelmiş bir gurup Franklyn'in etrafını sardı. Adam, sesinin çok tatlı ve ahenkli olduğunu biliyordu. Onun için diğerlerinin durup kendisini dinlemelerine hiç şaşmamaktaydı. «Yakında,» diye devam etti. «Sanat eski prensiplerine dönecek. Bu... bu...»

Franklyn, kadınların arkasında Eric Landor'un durduğunu görmüştü. Ressam dikkatle onu dinliyordu. Dudakları acaip bir ifadeyle bükülmüştü.

Franklyn, durakladı.

— «Evet, Mr. Marsh. Lütfen devam edin...»

Franklyn, mırıldandı. «Devam mı edeyim?»

Kadınlar onun konuşmasını bekliyorlardı. Fakat Eric Landor da öyle. Adam hiç kımıldamadan duruyordu. Gözlerinde Frankly'in görmemeğe, aldırmamağa çalıştığı alaycı bir tehdit vardı.

Franklyn, bir fırsatını bularak sergiden kaçtı.

Sadece bir başlangıçtı bu. Landor'un da sergide bulunması bir tesadüf sayılabilirdi. Fakat ondan sonraki karşılaşma? Ya daha sonraki? Üstad Franklyn'in her gittiği sergide muhakkak Eric Landor da

Landor'un onun asabını iyice bozmağa karar verdiği belliydi. Frankley'nin hangi galeriye, hangi sergiye gideceğini öğrenmek ve oraya giderek sessiz sedasız adamın peşinde dolaşmak çok kolaydı.

bulunuyordu. Franklyn, ağzını açıp bir kelime söyler söylemez, Landor hemen yanına sokuluyor ve ona cesaret vermek ister gibi gülümsüyordu. Fakat Franklyn adamın gözlerindeki tehdit dolu pırıltıyı farkediyordu.

Doğrusu Landor'un onu açık açık itham ettiği yoktu. Adam ağzını bile açmıyordu. Fakat ressam er veya geç birinin kulağına bir şey fısıldayacak ve sonunda Franklyn'in konuşması alaylı kahkahalarla karşılanacaktı.

Franklyn'in o eski konuşkanlığı kalmamıştı artık. Biri fikrini sorduğu zaman kekeliyor, Landor'un odada olup olmadığını anlamak için etrafına bakınıyordu. Tam, «O yok, istediğim gibi konuşabilirim,» diye düşündüğü sırada ressam birden bire beliriveriyordu.

Landor'un onnu asabını iyice bozmağa karar verdiği belliydi. Franklyn'in hangi galeriye, hangi sergiye gideceğini öğrenmek ve oraya giderek sessiz sedasız adamın peşinde dolaşmak çok kolaydı.

Cockaigne ziyafeti gecesi Franklyn bu hususta bir şeyler yapması lâzım geldiğine iyice karar verdi. Landor'un bu şekilde hareket etmekten bıkacağını ve bundan vaz geçeceğini ummak saçmaydı. Landor'a mani olmak için kati şekilde harekete geçmesi şarttı.

Bu ziyafet Franklyn'in hayatının en mühim hâdiselerinden biri olacaktı. Tabloları Koruma Derneği' onu ziyafete dâvet etmiş, yemekte bir konuşma yapması ricasında da bulunmuştu. Bu ziyafete öyle herkes çağırılmazdı. Derneği aşağı gören ressamlar bile fraklarını giyerek bu ziyafete katılmağa can atarlardı. Dâvetlilerin Franklyn'i dikkatle dinleyecekleri muhakkaktı. Adamlar iyice yiyip içmiş olacaklar ve onnu sözlerini kaçırmamağa çalışacaklardı. Franklyn, onları hem eğlendirecek, hem de düşündürecek bir konuşma hazırlamıştı. Bu konuşmanın sanat dünyasında senelerce hatırlanacağından emindi.

Dernek başkanı, onu takdim etti. Franklyn ayağa kalkarken büyük salon alkıştan inliyordu. Sonra sesler, öksürükler kesildi. Dâvetliler şimdi derin bir hürmetle bekliyorlardı.

Franklyn, «Sayın bayanlar ve baylar...» diye başladı. «Bu şerefin bana lütfedilmiş olması karşısında duyduğum memnuniyeti belirtmek isterim.» Dernek başkanını başıyla hafifçe selâmlayarak, alkış beklemeden sözlerine devam etti. «Bu günkü sanat dünyası...»

Ve ilk defa o zaman Landor'u gördü. Adam, bir kaç metre ileride, uzun masanın ucunda oturuyordu. Franklyn onu daha önce görmemişti. Landor, ne zaman gelmişti acaba?

Ressam, kâğıt peçetesini sanki bununla dalgın dalgın oynuyormuş gibi havaya kaldırmıştı. Küçüklerin yaptığı gibi dikkatle oyulmuştu bu. Hem de sıra sıra çocuklar şeklinde.

Franklyn, hafifçe öksürüp boğazını temizlemeğe çalıştı. Fakat az kalsın boğuluyordu. Alâkasız kelimeler kafasında birbirini kovalamaktaydı. Franklyn, ellerini dikkatle masaya dayayarak, hafifçe öen doğru eğildi.

— «Bu günkü sanat dünyası... Sanat dünyası...»

Sendeledi. Misafirler endişeyle bir şeyler mırıldandılar. Franklyn, masaya baktı. Sonra kendisini zorlayarak başını kaldırdı. Misafirlerin yüzleri bulanıklaştı. Şimdi sadece bir tek kişinin çehresini iyice görebiliyordu. Kendisini alaylı alaylı süzen Eric Landor'un çehresini..

Franklyn Marsh o gece ziyafet salonundan ayrılır ve hastalanmasına çok üzülmüş olan Dernek Başkanının yardımıyla arabasına binerken, bir tey şey düşünüyordu. Eric Landor'u öldürmeği. O gece, uyku ilâçlarının yardımıyla uyuyabildi. Ertesi sabah uyandığı zaman kararından vaz geçmemişti. Eric Landor'u öldürecekti.

Ufak bir tereddütü olsaydı bunları da çabucak yenecekti. Gazetelerin yazdıkları şüphelerini gidermeğe kâfi gelecekti. Ziyafetteki fenalık geçirmesi hakkında yazılanlar hi çhoşuna gitmedi Franklyn'in. Fenalığın sebebi fazla çalışma olarak gösterilmekle beraber, yazılarda bazı imalar da vardı. Franklyn, okuyucuların, «Her hâlde şarafı fazla kaçırdı,» diye mırıldandıklarını duyar gibiydi. «Bütün ziyafetlerde böyledir. Dâvetliler kıtlıktan çıkmış gibi tıkınırlar.»

Tabii düşmanları artık mecmuadaki sütununu elinden alıp almayacaklarını konuşmağa başlayacaklardı. Hepsi de Franklyn'in kovulmasını bekleyeceklerdi.

Eric Landor, bu şekilde harekete devam ettiği takdirde fazla beklemiyeceklerdi onlar. Franklyn, Landor yaşadığı müddetçe rahat ve huzur yüzü görmeyeceğini biliyordu. Eski hâline dönmesi, herkesden yine saygı görebilmesi için Landr'un ortadan kaldırılması lâzımdı.

Franklyn, bu kararı verir vermez rahatladı. Plânını, sanki Landor'un bir sergisi hakkında bir makale yazıyormuş gibi soğukkanlılıkla yaptı.

Kolaydı bu. Franklyn, bir insanı öldürmenin dünyanın en kolay işi olduğunu anlamıştı. Kurbanınız, öldürüleceğinden şüphe etmediği takdirde ortada öyle mühim bir güçlük kalmıyordu. Her zamanki gibi çalışıyor, aynı yollardan geçiyor ve alışık olduğu yerlere gidiyordu. Bir ressam bile, bazı safdillerin inandığı gibi öyle intizamsız bir hayat sürmüyordu. Onun hangi saatte, nerede olacağını biliyordunuz. Bir gece, o anlardan birin ve tenha bir yeri seçmeniz kâfiydi...

Franklyn, arabasının direksiyonunda, kanburunu çıkarmış oturuyordu. Eric Landor, on dakika sonra kırk metre kadar ilerideki sanat galerisinin yan kapısından çıkacaktı. Son üç gece yaptığı gibi yolu aşacak ve otobüse binmek için yan sokağa doğru gidecekti. Fakat bu gece... otobüs durağına gidemeyecekti o. Yan sokağa da sapamıyacaktı. Hattâ karşı kaldırıma bile erişemiyecekti.

(Devamı 32. sayfada)

UYGUR GÜZELİ
BAŞTAN BAŞA RESİMLİ
TARİHİ TÜRK ROMANI
KARAOĞLAN'IN
MACERALARI
Hazırlayanlar:
SUAT
YALAZ
ABDULLAH
TURAN

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. İktibas ve kopya edilemez. Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar:
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, NEZIH DÜNDAR

Mavi Kaplan'ın ülkesi, büyük kuzey ormanlarını o yıl kış erkenden bastırmıştı... Karaoğlan, sık sık uğradığı bu yemyeşil çam ormanlariyle dolu Uygur beldesini karlar içinde görünce şaşırmıştı. Ama kızıl kayaların görünüşü, kışın bir başka güzeldi...
YOLUMUZ DAHA UZUN MU MAVİ KAPLAN?
HAYIR. GELDİK ARTIK. BAĞIRSAM BİZİM YURTTAN DUYULUR.

Büyük kuzey ormanlarının bulunduğu bölgeye Uygurlar, Kabarga derlerdi... İşte Karaoğlan'ın küçük dostu Mavi Kaplan, burada doğmuştu...
BAK KARAOĞLAN! TEPEDEKİ KARA ÇADIRLARI GÖRDÜN MÜ? BİZİMKİLERİN YURTLARI!
VAY CANINA, BİZİM BURALARDA HİÇBİR ŞEY DEĞİŞMEMİŞ. HER ŞEY OLDUĞU GİBİ DURUYOR. NE DERSİN KARAOĞLAN?..
BİR YAZI KARAKURUM YAYLALARINDA GEÇİRDİN DİYE HER ŞEYİ DEĞİŞMİŞ Mİ BULMAN GEREKİR KOCA BEBEK! BAK BİR KADIN GELİYOR.

Kaplan, iki elini ağzına götürdü, bir garip ses çıkardı. Kadın cevap verdi...
BÖYLE ULUR GİBİ BAĞIRMAK DA NE OLUYOR?
Mavi Kaplan göğsünü gerdi..
BU BİZİM BURALARIN AVCILARINA MAHSUS ÇAĞRI SESİDİR!
KİM BU KADIN KAPLAN, AKRABADAN BİRİ Mİ?
VAY CANINA! BEN BUNU AMCAM KOHU'NUN KIZI NAUMA SANMIŞTIM UZAKTAN.
Kadın neşeli bir çığlık attı...
KAPLAN! DEMEK KÖYÜNE DÖNDÜN HA!..
AMA SANA İYİ HABERLER YOK KAPLAN. KÖTÜ RUHLAR KABARGAYI İSTİLÂ ETTİ. HASTALIK, KITLIK, SU BASKINLARI, HEPİMİZİ PERİŞAN ETTİ. BU YANINDAKİ YABANCI KİM KAPLAN?..

Kaplan, kadının Karaoğlan'dan kuşkulandığını anlamıştı. Korkusunu giderdi...
KARAOĞLAN, BENİM VE UYGURLARIN DOSTUDUR! ÇADIRIMDA ŞEREF YERİ ONUN OLACAK!
Karlar arasından açılmış bir yolda ilerlediler...
AMCAM KOHU NE ALEMDE? YİNE AV-DA MI?
EVET, AMA NE YAZIK Kİ O DA AVDAN SAĞ DÖNMEDİ KAPLAN. BİR AYININ PENÇESİNDE CAN VERDİ...
PEKİ YA AMCAMIN KARISI, KIZI NEREDELER? ONLARIN DA BAŞINA BİR ŞEYLER GELMİŞ OLMASIN!..
KOHU'NUN KARISI ACIYA DAYANAMADI ÖLDÜ. KIZI NAUMA'YI DA DEDESİ USTA AVCI KOLAİ, YANINA ALDI, GÖTÜRDÜ...

Aldığı haberler Kaplan'ı çok üzmüştü. Kar tipisi, olanca hızı ile bastırınca Nauma'nın yanına da gidemez olmuşlardı...
Bütün köy halkı, sağlam Türk çadırları içine sığınmış, fırtınanın geçmesini bekliyorlardı. Bu arada Karaoğlan, köylülerin dertlerini dinliyordu.
İHTİYAR KOLAİ TEPELERDE DOLAŞAN KÖTÜLÜK TANRILARINDAN, RUHLARDAN KORKMUYOR, AMA BU İYİ BİR TUTUM DEĞİL. BAŞINA OLMADIK İŞLER GELEBİLİR.

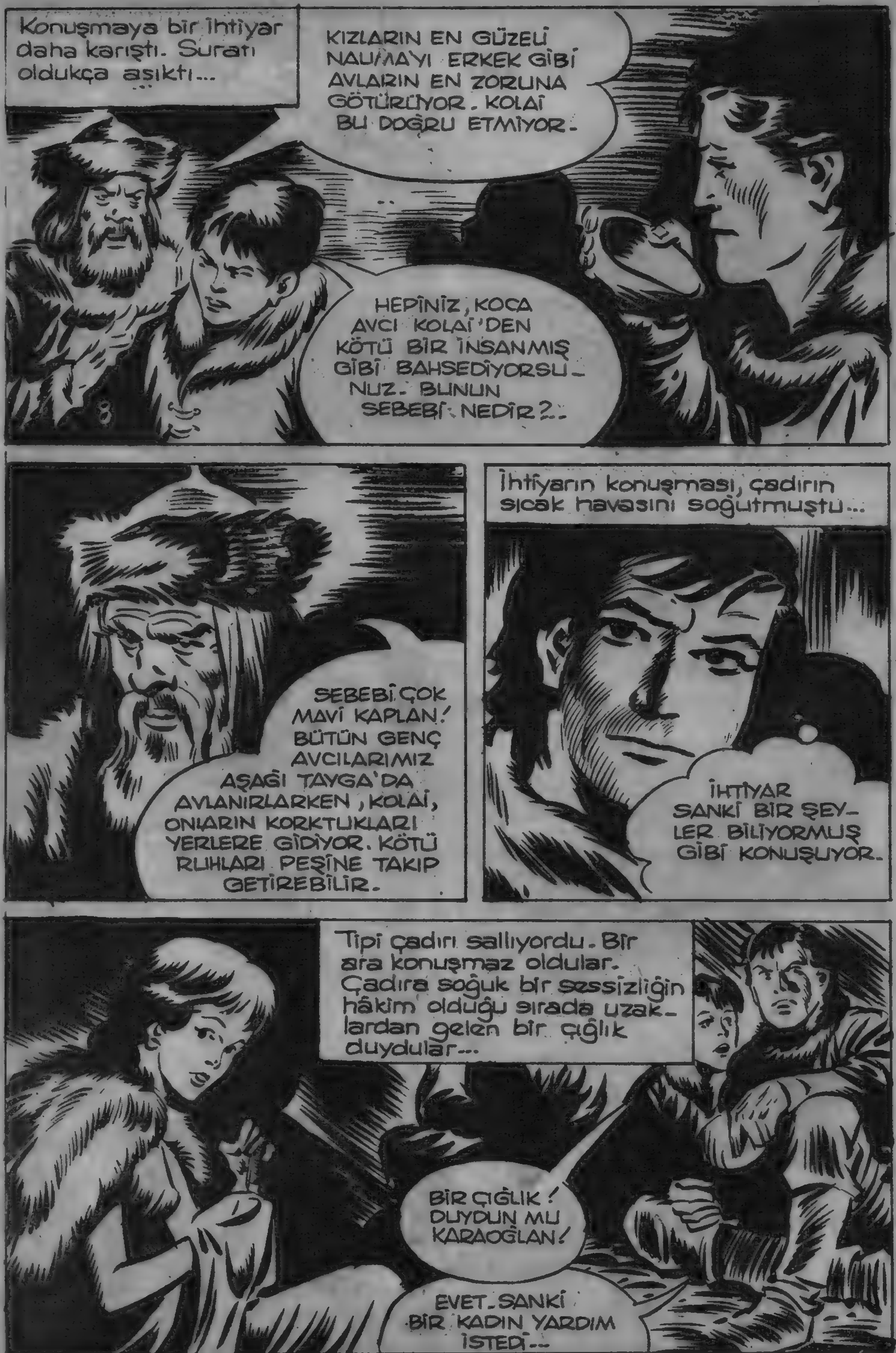
Konuşmaya bir ihtiyar daha karıştı. Suratı oldukça asıktı...
KIZLARIN EN GÜZELİ NAUMA'YI ERKEK GİBİ AVLARIN EN ZORUNA GÖTÜRÜYOR. KOLAİ BU DOĞRU ETMİYOR.
HEPİNİZ, KOCA AVCI KOLAİ'DEN KÖTÜ BİR İNSANMIŞ GİBİ BAHSEDİYORSUNUZ. BUNUN SEBEBİ NEDİR?..
SEBEBİ ÇOK MAVİ KAPLAN! BÜTÜN GENÇ AVCILARIMIZ AŞAĞI TAYGA'DA AVLANIRLARKEN, KOLAİ, ONLARIN KORKTUKLARI YERLERE GİDİYOR. KÖTÜ RUHLARI PEŞİNE TAKIP GETİREBİLİR.
İhtiyarın konuşması, çadırın sıcak havasını soğutmuştu...
İHTİYAR SANKİ BİR ŞEYLER BİLİYORMUŞ GİBİ KONUŞUYOR.
Tipi çadırı sallıyordu. Bir ara konuşmaz oldular. Çadıra soğuk bir sessizliğin hâkim olduğu sırada uzaklardan gelen bir çığlık duydular...
BİR ÇIĞLIK! DUYDUN MU KARAOĞLAN!
EVET. SANKİ BİR KADIN YARDIM İSTEDİ...

Kötü ruhların geldiğini sanan herkes korkudan donup kalmıştı. Karaoğlan kalktı, çadırın kapısını açıp baktı...
O NE!..
BİR GENÇ KIZ!..
ÖLDÜRDÜLER!.. ÖLDÜRDÜLER ONU!..
Karaoğlan, korkunç ıslıklar çalan tipiye aldırmadan dışarı çıktı. Hıçkırarak yerde yatan kıza doğru koştu...
DEDECİĞİM... DEDECİĞİM...
KÖYLÜLERİN BAHSETTİĞİ KIZ BU OLACAK. GÜZEL VE AVCI ELBİSELERİ GİYMİŞ...
Karaoğlan, kızı tüy gibi kaldırdı...

"Nauma gerçekten çok güzel kızdı. Karaoğlan, onun bir erkek gibi avlanabileceğine inanamıyordu... Nauma, sıcağı görünce kendini toparlamıştı... Çayını yudumlarken olanları anlattı."
ORADA, BALIK GEÇİDİNDE DEDEM ATEŞ YAKMIŞTI. BEN DE YİYECEKLERİMİZİ ÇIKARMAĞA ÇALIŞIYOR-DUM.
KIZAKTAKİ SON RAKI TESTİSİNİ DE GETİRDİM. BU SEVİMLİ AVCININ ŞEREFİNE İÇELİM.
"Kısa boylu yabancıların hareketleri çok kabaydı. Hele içlerinde Japon olmıyan beyaz tenli biri vardı ki gözüm onu hiç tutmamıştı."

O SIRADA YANIMIZA İKİ KIZAĞA BİNMİŞ DÖRT YABANCI GELDİ. BUNLAR KÜRK ALAN JAPONLARDI... ATEŞİN YANINA OTURDULAR. DEDEME PİRİNÇ RAKISI VERDİLER. GÜLÜŞEREK KONUŞUYORLARDI.
"Kısa boylu yabancıların hareketleri çok kabaydı. Hele içlerinde Japon olmıyan beyaz tenli biri vardı ki gözüm onu hiç tutmamıştı."
"Yabancıların reisi beyaz tenli adam, dedemin bir kelimesini bile kaçırmadan dinliyordu."
HİÇBİR AVCININ GİTMEĞE CESARET EDEMEDİĞİ YERLERE GİTTİM. AŞAĞI KABARGA TEPELERİNE. KÜRK DOLU ORALARI!

DEDEM İYİCE ESRİKLEDİ.(*) ONU HİÇ BÖYLE GÖRMEMİŞTİM. DURMADAN KONUŞUYOR. BU, BAŞINA İŞ AÇACAK. ONU ALIP GÖTÜRE-YİM...
(*)Sarhoş olmak.
"Dedem beni eliyle itti, çantasının dibini karıştırmağa başladı. Biraz sonra avucu sarı taşlarla dolu olarak çıktı.,,
AŞAĞI KABARGA'NIN NEHİRLERİNDEKİ TAŞLAR DA BAL GİBİ SARI SARI TAŞLAR!
ALTIN!
ALTIN!
ORADA DAĞDA YIĞINLA VAR, BUNDAN. SANKİ GÜNEŞ PARÇALANMIŞ DA AŞAĞI KABARGA'YA DÜŞMÜŞ GİBİ... AMA NE YAZIKKİ KARIN DOYURUP SICAK TUTMUYOR.
"Bu ara bir çığlık attım. Uğruların reisinin havaya kalkan bıçağını görmüştüm.
"Bıçak dedemin sırtına gömüldü.,,
O SARI TAŞLARIN DEĞERİ BİZ BİLİRİZ!

KIZI YAKALAYIN KAÇIYOR !..
KIZI KAÇIRMA-YIN- BİZİ ALTINLA-RIN YERİNE O GÖTÜRECEK !
"Bacaklarımın bütün gücüyle kaçmağa başladım. Biraz sonra çıkan tipi beni kurtardı...
BİR ŞEY GÖRÜNMÜ-YOR. DÖNELİM ZOYKA !..

Nauma ağlıyarak sözlerini bitirdi...
KÖPEKLER, HAİNLER! KATİLLER! DEDEMİ BİR AVUÇ SARI TAŞ İÇİN ÖLDÜRDÜLER...
DEDENİN ÖLÜMÜNE ÇOK KONUŞMASI SEBEB OLMUŞ NAUMA.. O TAŞLARA ALTIN DERLER. DEĞERİ ÇOK YÜKSEKTİR. ONLARLA HER İSTEDİĞİNİ ALABİLİR İNSAN.
Nauma, Karaoğlan'ın sözlerinden bir şey anlamamıştı. Tatlı tatlı bakıyordu sadece...
ŞİMDİ DEDEMİN ÖCÜNÜ ALMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY DÜŞÜNMÜYORUM. BANA BU İŞTE YARDIM EDECEK BİRİNE ALTINLARIN YERİNİ GÖSTEREBİLİRİM.
SANA YARDIM EDECEĞİM, NAUMA, AMA ALTINLAR İÇİN DEĞİL. KÖTÜLÜKLERİNİ O İNSANLARIN YANINA BIRAKMAMAK İÇİN!..
YAŞŞA KARAOĞLAN. NAUMA SENİ TANIMADIĞI İÇİN BÖYLE KONUŞTU. BEN KIZAKLARI VE KÖPEKLERİ HAZIRLATAYIM...

Kızak, yiyecek ve av silahları ile yüklendi. Kızağı karda uçar gibi götürecek olan besili köpekler, koşmak için sabırsızlanıyorlardı...
ÇABUK OL KAPLAN! JAPONLARI BULMAK ZOR OLACAK.
15
Nauma'yı kızağa oturttular. Kaplan ve Karaoğlan, arkasına çıktılar, köpekleri kamçıladılar. Kuş gibi uçmağa başlamışlardı...

Bu sırada uğrular, avcı Kolai yi öldürdükleri yerden bir türlü ayrılamıyorlardı...
NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ REİS ZOYKA?..
16
BURADA PUSU KURUP BEKLİYECEĞİZ...
UYGURLAR, ÖLÜLERİNE BÜYÜK SAYGI GÖSTERİRLER. KIZ DA DEDESİNİN ÖLÜSÜNÜ ALMAĞA GELECEKTİR.
İYİ DÜŞÜNDÜN ZOYKA. O ALTINLAR İÇİN BURADA ÖMÜR BOYU BİLE BEKLERİM. YER DE PUSU KURMAĞA ÇOK ELVERİŞLİ...
Karaoğlan, Nauma ve Kaplan, kendilerine hazırlanan tuzaktan habersiz hızla geliyorlardı...
ZOYKA! DEDİĞİN ÇIKTI GALİBA. BİR KIZAK ÇALA KAMÇI BU YANA GELİYOR...

HAYDİ ASLANLARIM. KARTALLARDAN HIZLI GİTMELİSİNİZ. HAYDİ, HOOOOHA!..
Köpekler kızağı inanılmaz bir güç ve hızla çekiyorlardı. Kızak tahtaları altında karlar çıtır çıtır eziliyordu...
Sağ yanda, Kabarga'nın coşkun suları çağlayarak akıyordu...
KIZAĞA ATLA KARAOĞLAN! YOKUŞ AŞAĞI ÇOK HIZLANACAĞIZ!..
Kızak, iyice hızlanıp yokuş aşağı inerken bir ok, en öndeki köpeğin göğsüne saplandı...

Arkadaki köpeklerin önüne düşen zavallı hayvan hepsinin yokuş aşağı yuvarlanmasına sebep olmuştu...
KIZAĞA SIKI YAPIŞ NAUMA! AŞAĞI YUVARLANIYORUZ!..
HEEEEY! NE OLUYORUZ?..
Karaoğlan sözünü bitiremedi, hep birden buzlu yardan aşağı düşmeğe başladılar...
Nauma, kızakla birlikte bir kayaya takılmış yukarda kalmıştı. Ama Kaplan'la Karaoğlan'ın tutacağı bir dal bile yoktu...
TAŞ KAFAMI CİNLER ALSIN! UĞRULARIN BİZE PUSU KURACAKLARINI BİLMEZMİŞ GİBİ DAVRANDIM...

İri bir el, Nauma'nın ince bileğini yakaladı Bu, uğruların başı Zoyka idi..
ÇEK ELİNİ KARIMIŞ KÖPEK!
TANRILAR, BİZİMLE BERABER GÜZELİM! SENİ BİZE ONLAR GÖNDERDİ, SESİNİ ÇIKARMA, GEL..
Nauma'nın imdat çığlıklarına ancak uzun yankılar cevap verdi Uğruların ortasında yapayalnız kalmıştı...
DOSTLARINA ARTIK BOŞUNA BEL BAĞLAMA ONLAR ÇOKTAN UÇMAĞI BOYLADILAR KIZIM GİDELİM...
SENİ KONUŞTURMA İŞİNİ DE KVAN'A BIRAKIYORUM
O BU İŞİN USTASIDIR. TİCARETE BAŞLAMADAN ÖNCE BİR SAMURAY(*)IN CELLÂDIYDI..
(*) Japon kabadayısı..

Karışık soydan uğrular, güzel Nauma yı aralarına alıp uzaklaştılar. Karaoğlan ve Kaplan, buzulların dibinde dondurucu soğuk altında harekersiz, baygın yatıyorlardı...

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **BÜLENT ÜNAL — İSTANBUL**

"Karaoğlan'ın sayısız okuyucularındanım. Karaoğlan'ı diğer dergilere tercih ederim. Çünkü güzel çiziliyor ve okuyucularına heyecanlı anlar yaşatıyor. Spor sayfası, mizah köşesi, Bobizoros ise mecmuaya ayrı bir tat katıyor.

Benim arada sırada bütün Karaoğlan okuyucuları gibi bazı rica ve meraklarım oluyor:

a — Karaoğlan'ın dini var mıdır?

b — Karaoğlan yayınlarının OGAN'dan başka çıkartacağı mecmualar olacak mıdır?

c — Mümkünse Suat Yalaz'ın imzalı fotoğrafını rica ediyorum."

İlginize teşekkür ederiz.

a — Karaoğlan 13. Asırda yaşadığına ve Türk olduğuna göre dini tabii ki Müslümandır. Çünkü o tarihte bütün Türkler İslâmlığı kabul etmişlerdi.

b — İlerde başka dergiler de çıkarmayı düşünüyoruz.

c — Suat Yalaz'ın fotoğrafını yakında yollıyacağız.

● **ÖMER ARSLAN — ANKARA :**

İstediğinizi yerine getiriyoruz :

1 — "Altay'dan Gelen Yiğit" Ankara'da gösterildi.

2 — Maalesef Ret Kit'in Türkiye'de yayınlanmamış macerası hemen hemen hiç kalmadı.

3 — Suat Yalaz'ın fotoğrafını yakında yollıyacağız.

● **M. ARİF AK'ER — MERSİN**

"3 yıldanberi Karaoğlan okuyucusuyum. Karaoğlan'ın maceralarına doyum yok. Bu zevki hiçbir kitapta bulamadım. Yalnız Karaoğlan dergisinde şu kusur var. Renkli olmaması... Karaoğlan bu kusurdan kurtulursa, herkes Karaoğlan'ı okumaya başlar. Karaoğlan'ın fotoğrafını ve mektubumun cevabını posta yolu ile göndermenizi rica ediyorum."

Karaoğla'nın renkli çıkması demek, bugünkü maliyetine bir misli ilâve etmek ve dolayısıyla fiatını 2 liraya çıkarmak demektir ki, bunu da yapmamıza imkân yok. Bizim pek kusursaymadığımız bu eksikliği ve size mektupla cevap verememekliğimizi hoş görmenizi rica ederiz. Karaoğlan'ın renkli bir tablosunu yakında yayınlıyacağız.

● **İHSAN KAYALI — ANKARA :**

"Karaoğlan'ın ilk çıktığı sayısından itibaren hayranıyım. Bu kadar güzel ve bizce çok değerli olan bu dergiyi yarattığınız için size sonsuz sevgilerimi ve teşekkürlerimi sunar, işlerinizde daimi kolaylık temenni ederim.

Bunun yanısıra sizden birkaç istediğim olacak :

1 — Karaoğlan'ın ilk çıktığı senelerdeki gibi baştan sona sırf maceralarıyla dolu olması mümkün müdür?

2 — Karaoğlan'ın eksik sayılarını göndermeniz mümkün mü? Bunun için ne işlem yapmam lâzım?

3 — Suat Yalaz'ın ve Kartal Tibet'in birer büyük fotoğraflarını rica etsem, yollar mısınız?

4 — Karaoğlan'ın sahife adedini fazlalaştırmak mümkün mü?"

Karaoğlan için beslediğiniz güzel hislere teşekkürle cevabımıza geçiyoruz.

1 — Mümkün değil, çünkü haftada 20 sahifelik resimli romanı bile güçlükle yetiştirebiliyoruz.

2 — Karaoğlan'ın çok eski sayıları yok... Ancak 1966 yılında çıkanları yollıyabiliriz. Tutarını posta havalesiyle veya pul olarak yollıyabilirsiniz...

3 — Kartal Tibet'in resmini kendisinden istemenizi rica ederiz. Suat Yalaz'ınkini ilk fırsatta yollıyacağız.

4 — Maalesef şimdilik bu da mümkün değil.

● **TARKAN ÖCAL — ANKARA :**

Ödemeli işlem yapmıyoruz. İstediğiniz cildin bedeli olan 5 lirayı pul olarak ta bize gönderebilirsiniz. Kartal Tibet'in resmini kendisinden istemenizi rica ederiz. Adresini evvelce bu sütunda neşretmiştik. Suat Yalazın fotoğrafını da ilk fırsatta yollıyacağız.

★

Hepinize selâm ve sevgiler...

RED KİT Mahkemede
OHH!.
EVET HAKIM LÂNGIRT'A ASKER GÖNDERİLMESİ İÇİN BEN TELGRAF ÇEKTİM. BU ŞEHİRDE ARTIK HAKİKİ ADALETİN KURULMASI LÂZIMDI.
ROY BEAN!
EVET. BENİM!
ROY BEAN, SENİ KANUNU DİNLEMEMEK VE ASAYİŞİ BOZMAK SUÇUNDAN TEVKİF EDİYORUM!
BEN MAHKEME EDİLECEĞİM HA!?!
ELBETTE!
77

İMKÂNSIZ! BURDA BENDEN BAŞKA HAKİM YOK!!..
FISS...FISS.. FISS.!
KENDİNİ MAHKEME EDECEKSİN!
NASIL?
BÜTÜN LÂNGIRT HALKI, BU ACAYİP DAVAYA GELMİŞTİ...
BAYLAR, CELSE AÇILDI!
KABUL. AMA BU KADAR HALKIN ÖNÜNDE MAH-KEME EDİLMEK AYIP!!..
MAHKEME
78

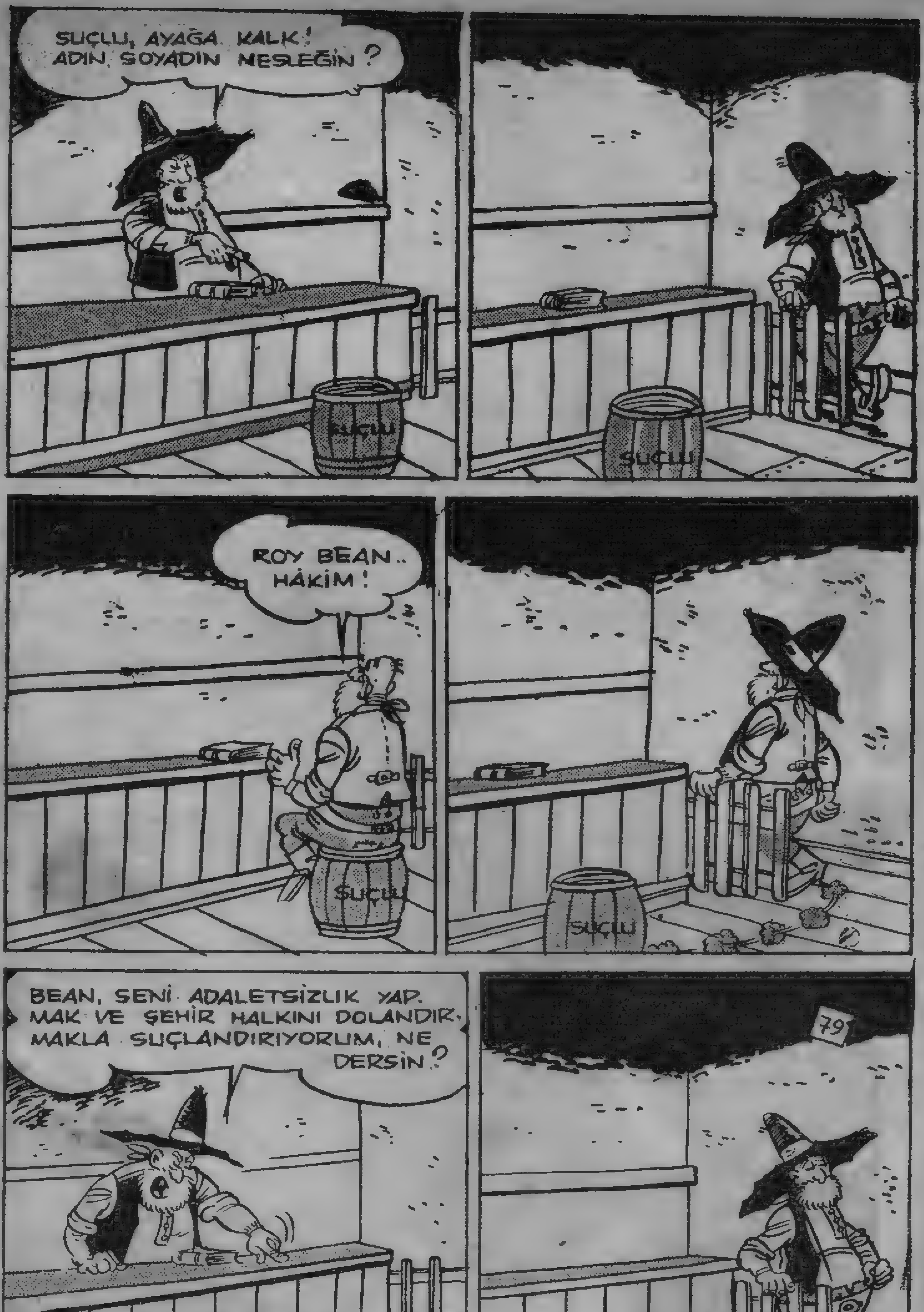
SUÇLU, AYAĞA KALK! ADIN, SOYADIN MESLEĞİN?
SUÇLU
SUÇLU
ROY BEAN.. HÂKİM!
SUÇLU
SUÇLU
BEAN, SENİ ADALETSİZLİK YAP-MAK VE ŞEHİR HALKINI DOLANDIR-MAKLA SUÇLANDIRIYORUM, NE DERSİN?
SUÇLU
79
SUÇLU

SUÇLUYUM SAYIN HAKİM FAKAT HAKKIMDA VAR ŞEHİR HALKINDAN İSTİFADE ETTİM, AMA ONLAR DA EĞLENDİLER.. MACERALARIM ONLARIN TORUNLARI İÇİN BİRER HİKÂYE OLACAK. DİYECEKLER Kİ. BİR ZAMANLAR PEKOS'UN BATISINDA BİR ROY BEAN VARDI..
JÜRİ KARARINI VERSİN!
JÜRİ KARAR VERMEYİ HÂKİME BIRAKTI!
ROY BEAN! SENİ BİR DAHA HAKİMLİK YAPMAMAYA VE SALONUNDA İÇKİ SATIP MASAL ANLATMAYA MAHKUM ETTİM!..
İŞTE DAVANIN SONU, ARTIK BİTTİ. CELSE KAPANDI. HERKES İÇKİYE ŞİMDİ İLK VE SON DEFA BÜTÜN İÇKİLER BENDEN!

Bilmece

Bir Hata

ARABA yarışları tertipleyen organizasyonun Müdürü Jim Fallon, Müfettiş Nixon'a lüzumlu bilgiyi verdikten sonra onu alıp atelyeye götürdü. Burada güzel bir yarış arabasının yanında bir genç, baygın yatıyordu. Meşhur yarışçı Steve Brent'ti bu.

Delikanlının üzerine eğilmiş olan Polis Doktoru, Nixon'un bakışlarıyla sorduğu suale cevap verdi.

— "Başına ağır bir darbe indirilmiş... Zannedersem bir kaç gün kendine gelemiyecek."

Sonra atelyenin emniyetinden sorumlu olan nöbetçi kendi hikâyesini anlattı.

"Adım; Murphy. Beni bu raya yarışlardan evvel sabotaj yapılmaması için Sigorta şirketi gönderdi. Atölyeye girdiğim zaman bir adamın elinde bir demir kolla ön tekerin yanına çömelmiş olduğunu gördüm .Tekerleği gevşetmeğe çalışıyordu. Üzerime saldırdı. Boğuştuk... Yere dökülmü şolan makine yağlarının üzerine basarak, kaydı. Onun Steve Brent olduğunu bilmiyordu. Herhalde o da benim bir sabotajcı olduğumu sandı."

Nixon'un emri üzerine adamları, Murphy'i yakaladılar.

Nixon, neden ondan şüphe etmişti?...

★ Cevabı Gelecek Sayıda ★

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN CEVABI

Nixson, Harry'nin yalan söylediğini, adam arabasını hareket ettirir ettirmez anlamıştı. Harry, arabasını yağmur başlamadan çok önce garajın önüne bıraktığını iddia etmişti. Fakat arabasını hareket ettirdiği zaman, bunun altında kalan kısım ıslaktı. Yani Harry otomobilini oraya yağmur başladıktan sonra bırakmıştı.

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

Biryaya kaldırımdan ağır ağır ilerledi. Franklyn, dişini sıktı. Adam sanki vakti pek bolmuş gibi gayet ağır yürüyordu. Landor kapıdan çıktığı sırada civarda olduğu takdirde, Franklyn boş yerde beklemiş olacaktı.

Fakat galerinin yan kapısı açılarak, Landor kapıdan çıkarken, adam da köşeyi dönerek gözden kayboldu.

Franklyn, kontak anahtarını çevirdi. Motör homurdanmağa başladı. Landor, omuzunun üzerinden lâkayıt bir tavırla baktı. Sonra da dikkatle kapıyı kitledi. Anahtarı cebine atarak, karşıya geçmek için kaldırımdan indi. Franklyn, gazladı. Araba ileri fırladı.

(Devamı var)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS

BOBİ, ÇABUK BURAYA GEL!
VOF!
ARTIK BİZİ DİNLEMİYOR!
POSTA
ONA ÖĞRETECEĞİM! TASMASINI ELİME BAĞLAYIP BİR DAHA KAPIYA GELENLERE SALDIRMAĞA KALKARSA DURDURACAĞIM!
GIRRR
SÜTÇÜ GELİYOR!
HAYIR!.. YAPAMAZSIN!
HIRRR
GARÇ!
BAK, KİMSEYE SALDIRAMAMASI ONU DÜŞÜNCEYE SALDI!
HORRRR
MİYAVV...
VOF!
TASMANIN SALLANMASINI BEKLEYİP UYUKLARSAN, SENİN PARLAK FİKİR DE İŞTE BÖYLE İŞE YARAMAZ!

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN'IN MACERALARI
DÜNYANIN EN HEYECANLI
RESİMLİ ROMANIDIR